

HITLERISME
&
HINDOEÏSME

Savitri Devi

Savitri Devi

HITLERISME EN HINDOEÏSME

vertaling: dinghal.com

versie 1: januari 2019

Iemand vroeg ooit aan Ramana Maharishi* – een van de grootste spirituele persoonlijkheden van het moderne India (hij stierf slechts een paar jaar geleden) – wat hij dacht van Adolf Hitler. Het antwoord was kort en eenvoudig: “Hij is een gnani”, d.w.z. een wijze; iemand die “weet”, die door persoonlijke ervaring volledig bewust is van de eeuwige waarheden die de Essentie van het Universum tot uitdrukking brengen; zich bewust van het hiërarchische karakter van zijn zichtbare (en onzichtbare) manifestaties in de tijd en buiten de tijd; bewust van de aard en plaats van goden, mensen en andere wezens, bezielde en levenloos, in het licht van de Ene onuitsprekelijke Werkelijkheid achter, in en boven hen allen: de Brahman-Atman van de hindoe geschriften, duizenden jaren oud. Dit houdt natuurlijk het bewustzijn in van de grote Wetten van manifestaties die de leiding hebben over geboorte, leven, dood, wedergeboorte en bevrijding van het wiel van geboorte en wedergeboorte, van alle schepselen, en dus van de fundamentele ongelijkheid van schepselen, inclusief mensen – en rassen – en de ongelijkheid van zielen zowel als die van lichamen, en – op het sociale vlak – het streven naar een orde die de exacte weerspiegeling zou zijn van deze ongelijkheid binnen de universele, goddelijke hiërarchie, en ook een weerspiegeling van deze eenheid binnen hiërarchische diversiteit. In de geest van zo'n perfecte Brahman (in de etymologische betekenis van het woord: een man die de Brahman-Atman in zichzelf heeft gerealiseerd en als gevolg daarvan de waarheid “kent”) kan het woord “gnani” niet minder betekenen dan dat.

Het is een veel grotere lof dan enige erkenning van het belang van onze Leider in louter de geschiedenis. Het betekent dat zijn unieke plaats in de geschiedenis de loutere uitkomst is van iets dat dieper en moeilijker te voelen is (voor de gewone geest): zijn plaats tussen degenen aan de top van de hiërarchie van schepselen. Zoals ik al eerder zei, vertegenwoordigt Ramana Maharishi de dubbele aristocratie van het Hindoeïsme: zowel door zijn kaste (hij was een brahmaan) en door het feit dat hij een van de weinigen was die het waardig was om tot die verheven kaste te behoren. Zijn oordeel is van meer waarde dan dat van miljoenen gemiddelde, zij het 'intellectuele' mensen.

Ik zal nu een episode uit mijn eigen leven vertellen die betrekking heeft op een jongen uit een zeer lage hindoeïstische kaste: de Maheshyas van West-Bengalen, een kaste van grondbewerkers; een van de ontelbare onderdelen van de Sudras.

De jongen, genaamd Khudiram, naar een van de strijders voor Indiase onafhankelijkheid, was een typisch exemplaar van de massa's Bengalen: donkere huid, plat gezicht – een vermenging van Dravidiaans (het ras van de meeste Zuid-Indiërs) en Mongoloïde bloed. Hij moet ongeveer vijftien zijn geweest en hij was volkomen ongeletterd. Hij was mijn bediende.

Op een dag – in het glorieuze jaar 1940 – toen hij terugkeerde

van de markt waar ik hem heen had gestuurd om vis voor de katten te kopen, vertelde hij me, stralend van vreugde: “Memsahib” (het is de manier waarop men alle Europese vrouwen aanspreekt, hier in India) “Ik wens echt dat uw leider de oorlog zal winnen! Ik wil dat hij wint, en ik bid tot alle goden dat hij zal overwinnen!”

Ik was stomverbaasd. Ik had nog nooit over Adolf Hitler met Khudiram gesproken – een persoon zo niet-Arisch als er maar zijn kan! Ik veronderstelde dat de jongen wist dat er een oorlog gaande was in het verre Europa – iedereen wist dat – en ik was niet verbaasd dat hij partij voor ons koos: alle Indianen in die dagen deden hetzelfde, inclusief de communisten (vanwege het niet-aanvalsverdrag van 23 augustus 1939). “De vijanden van onze vijanden zijn onze vrienden” – en Bengalen was een bastion in de strijd tegen de Britse overheersing. Maar ik verwachtte nooit zo'n nadrukkelijke pro-Duitse gevoelens van een Bengaalse dorpsjongen.

Ik vroeg hem: “Waarom sta je zo sterk aan de kant van de leider? Is het alleen maar omdat hij aan het winnen is?” (De Franse campagne was toen bijna ten einde.)

Khudiram zei: “Nee, ik zou aan zijn kant staan, zelfs als hij verslagen was, maar ik bid tot alle goden dat hij zal winnen.”

“En waarom? Wat weet jij van de oorlog?”

En de ongeletterde knaap antwoordde tot mijn verbazing: "Ik mag een onwetende jongen zijn, maar ik heb er een ontmoet op de markt die veel ouder is dan ik, hij moet ongeveer twintig zijn – een 'geleerde' jongen, die zelfs een beetje Engels kan spreken en hij vertelde me dat uw leider deze oorlog vocht in Europa, zodat hij de Bijbel kon afschaffen en in plaats daarvan de Bhagavad Gita kon instellen voor het hele westen!"

Ik vroeg me af wat de reactie van Adolf Hitler zou zijn geweest, als hij de interpretatie had geweten die aan zijn oorlogsdoelen op de vismarkt van Calcutta was gegeven. (Ik kende de hoge achting die hij had voor het oudste Arische filosofische gedicht nog niet, ik zou het in Engeland horen, van een man die hem goed kende, pas na de oorlog.) Maar ik dacht aan een passage in het eerste gezang van de Bhagavad Gita, in zijn negentiende-eeuwse Franse vertaling door Eugene Burnouf: "Uit de corruptie van vrouwen komt de verwarring van kasten voort (dat wil zeggen over rassen, want de kasten kwamen oorspronkelijk overeen met raciale verschillen) uit de verwarring van kasten komt het geheugenverlies voort (dat wil zeggen dat iemand zijn voorouders vergeet), uit het verlies van geheugen komt het verlies van begrip voort, en daaruit alle kwaad!"

Ik dacht bij mezelf in een flits: "Dit is zeker de oudst bekende uitdrukking van de geest van Mein Kampf." En ik zei tegen de jongen: "Je oudere vriend heeft gelijk, onze leider vecht voor

het Arische Westen om terug te keren naar de eeuwige Arische waarden die verheven zijn in de Bhagavad Gita. Nu geef ik je een dag vrij en een roepie om je vrienden te trakteren, ga ze vertellen, vertel iedereen die je tegenkomt, wat de grote marktjongen tegen je zei.

Khudiram was verrukt en ging vreugdevol richting de deur.

Maar ik hield hem nog even tegen om hem een andere vraag te stellen.

“Je bidt om de overwinning van onze Leider – onze overwinning”, zei ik. “Nu, weet je dat als wij de oorlog winnen en de invloed van mijn Leider de einden van de aarde bereikt, jij, binnen onze Nieuwe Orde, voor altijd zal blijven wat je nu bent: een Maheshya – een Sudra. Jij bent niet Arisch. De Nieuwe Orde zal je geen voorrechten verlenen: deze zullen, net als door de eeuwen heen, voor de lichte Brahmanen of Kshatriyas zijn, die in India aan de top van de Hindoesamenleving zullen blijven. Houd je nog steeds van onze leider, nu je dat weet?”

De jongen van de tropen, de spreekbuis van de ongeletterde hindoemassa's, riep zonder aarzeling uit: “Natuurlijk wel, en des te meer, nu ik dit weet!” Want dit betekent dat de geest van uw Leider één is met de Shatra's [dat wil zeggen, van de heilige hindoeschriften] – dat hij de waarheid kent, en wil dat de wereld in waarheid verblijft, zoals de groten die de Shatra's aan hun discipelen hebben overhandigd. Het is niet

van belang, of ik, een enkel persoon, promotie krijg of niet in deze wereld. Het enige wat telt is de waarheid van de goden die (ik weet het nu ook!) de waarheid van jouw leider is.

“Als ik slechts als een Maheshya ben geboren, dan is het zeker dat ik in veel van mijn vorige levens gezondigd heb. Maar deze keer gehoorzaam ik de Shatra's – dat wil zeggen, ik verontreinig mezelf niet door verboden dingen te eten, rommel niet met meisjes van andere kasten, enzovoort – en de volgende keer, als ik wedergeboren ben, zal ik in een beter gezin geboren worden. En na enkele duizenden jaren – de tijd maakt niet uit – wie weet? Ik zou geboren kunnen worden als zoon van een brahmaan, of misschien in uw Europa, als een van de jonge mannen die strijden voor de idealen van uw leider. Wie weet?”

Zou men zich in Christelijk Europa een jongen van niet-Arische of twijfelachtige afkomst kunnen voorstellen die zegt: “Dit is mijn straf voor mijn misdaden uit het verleden, van vóór mijn huidige leven. Nu, als ik me gedraag zoals ik zou moeten doen, wie weet? Ik zal langzaam mijn weg naar boven afleggen en na duizend jaar of meer worden geboren als een Duitser.” Nee, dat is niet voor te stellen, juist omdat zulke gedachten totaal vreemd zijn aan de christelijke geest en het geloof dat alle zielen even waardevol zijn in de ogen van een persoonlijke menslievende god. Dit had mogelijk kunnen zijn als we in Europa trouw bleven aan onze oude heidense waarden. En de oude waarden zijn dezelfde “hyperboreaanse” waarden als degenen die tot op de dag van

vandaag worden hooggehouden in Hindoeïstisch India, waar het idee van gescheiden kasten – de oudste vorm van “apartheid” op aarde – en de overtuiging dat de Ariër degene is die zou moeten heersen over de wereld, wijdverspreide en onbekritiseerde ideeën zijn.

Welnu, Rudolf von Sebottendorf, oprichter van het beroemde Thule Gesellschaft, die de weg bereidde voor de triomf van het nationaalsocialisme, heeft hij, zo vraag ik me af, veel te danken gehad aan zijn bezoeken aan India en zijn contacten met hindoes die zich bewust zijn van hun hyperboreaanse tradities?

Er wordt in Hindoe geschriften gezegd dat “het jaar de dag van de goden is”. Het zonnejaar, zes maanden daglicht en zes maanden nacht, en de arctische jaren, twee of drie volle maanden licht in de zomer en twee of drie maanden 's nachts in de winter, zijn “dagen” van de Noordse voorouders van onze licht getinte Indiase brahmanen. De goden – de ‘stralende’ waarvan de ‘dagen’ jaren van half zonneschijn en half duisternis waren – waren gewoon perfecte types van de Arische mensheid: de hyperboreërs van het verre Thule, degenen die de twintigste-eeuwse grote Indiase geleerde, Tilak, vermeldt in zijn boek *Het Arctische Thuis in de Vedas*.

En het is opmerkelijk dat de tradities van andere Ariërs dan die van India de zetel van de goden in hetzelfde poolgebied plaatsten: zo wordt de Griekse zonnegod Apollo “de Hyperboreër” genoemd. Alleen de Hindoes – inclusief de niet-

Arische massa's van India, voor zover ze niet zijn gecorrumpeerd door ideeën die door ontaarde Ariërs (niet langer Ariërs in geest) in hun hoofd zijn geprent – hebben de tradities bewaard. Dankzij de gedwongen kerstening van de vierde tot de vijftiende eeuw na Christus is Europa het vergeten. De glorie van Adolf Hitler – en een paar van zijn voorlopers, zoals Friedrich Lange (oprichter van de Deutsches Bund, 1894) of Hans Krebs – licht erin het intuïtief te hebben gevoeld, met behulp van de goden, en hebben het zodoende tot de filosofische basis gemaakt van hun sociale en politieke aard.

Het heilige Hakenkruis dat Adolf Hitler koos als het symbool van zijn beweging, is de zichtbare schakel tussen hem en het orthodoxe hindoeïsme. Je ziet het overal in India: op tempelpoorten, op wimpels die wapperen van de top van de tempels, op de muren voor het huwelijk waarvan ritën worden gevierd (zoals alle Hindoe-riten, voor een brandend vuur), en op openbare plaatsen, gewone advertenties, en op juwelen, “voor geluk.”

Er was een tijd dat het Symbool overal te vinden was, ook in Arische landen – of landen onder Arische invloed: op Grieks aardewerk, en meer nog op Trojaans aardewerk (nergens zijn Hakenkruizen talrijker dan op de scherven in de tweede laag van Troje, daterend uit ongeveer 4000 voor Christus!) en in Mexico en Yucatan, geciviliseerd door een blanke en bebaarde god (volgens de traditie) – en een god uit het Oosten, blijkbaar een Arische god.

Tegenwoordig is het heilige teken alleen populair, wijdverspreid en vereerd, onder ons nationaalsocialisten en onder Hindoes (de enige twee sekten van mensen die de superioriteit van het Arische ras ook als vanzelfsprekend erkennen en accepteren. In India accepteren de niet-Arische orthodoxe Hindoes het ook, van welke kaste ze ook zijn).

Moge de officiële propaganda van verwesterde Indiërs over democratie en gelijkheid ons niet bedriegen en moge voorkomen worden dat we niet zien hoe dicht bij ons het echte hindoe-India altijd al gestaan heeft!

Dit essay werd voor het eerst gepubliceerd als "Hitlerism and the Hindu world" in The National Socialist, nummer 2 (herfst 1980)

"Hitlerism en Hindudom" was de originele titel die Savitri Devi aan het essay gaf.

**Ramana Maharishi was een belangrijke Indische mysticus, en een van de laatste yogi's. Hij stierf in 1950.*